

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MET GOD IN DE WACHTKAMER

Een toneelspel in drie bedrijven

door

Omar Robinon

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1170

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *MET GOD IN DE WACHTKAMER* op te voeren moet de naam van auteur *OMAR ROBINON* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1983 Toneelfonds J. Janssens/Omar Robinon
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

P E R S O N E N

ALAIN PIEK	zenuwarts
LIZA KUIPER	werkvrouw
EMMANUEL	God
LOUIS DESIMPEL	magazijnier
LEA PLAS	verkoopster
LEON LABBEN	burgemeester

E E R S T E B E D R I J F

(Naakte, witte wachtkamer van een zenuwarts. Er is een gangdeur en een deur die uitgeeft op de spreekkamer van de dokter. Desimpel zit ineengedoken in een stoel)

LIZA (een opbreendoek in de hand, Emmanuel binnenlatend) Zet u, meneer. (Emmanuel, een slanke man met een waardig voorkomen, gaat naar een stoel, gaat niet dadelijk zitten) Geneer u niet, meneer. Laat u maar zakken. Een mens heeft meer van zitten dan van staan.
EMMANUEL Dank u. (gaat zitten, kijkt naar Desimpel die roerloos voor zich uitstaart)

LIZA (eveneens naar Desimpel kijkend) Triestig. Ik moet hem zelf binnenslaten. Van zijn eigen weet hij het niet.

EMMANUEL Nee.

LIZA Ge in- en uitlaten. En het hier proper houden. Het is mijn werk, meneer.

EMMANUEL O, ja.

LIZA (klik op Desimpel, bedenkelijk met hoofd schuddend) Terrible als het in de kop zit hè, meneer. En dat er zo weinig aan te doen is. Niks is er aan te doen. (kijkt Emmanuel ineens aan) Maar jij komt daarvoor niet. Dokter Piek is alleen voor de zenuwen. Ge ziet er niet ziek uit. Alles, niet zenuwziek. Ge ziet dat direkt als iemand zó is hè, meneer. (na een zwijgen) Voyageur zeker?

EMMANUEL (kijkt Liza aan; zijn gelaat straalt een ongewone bezielt uit, zodat Liza uit haar gewone doen raakt. Ze bekijkt Emmanuel verwonderd, gaat weer aan het afstoffen)

LIZA Ge doet in medikamenten, meneer?

EMMANUEL Toch niet.

LIZA Ik dacht anders: voyageurs komen tegen het einde van het spreekuur. Maar ge zijt er geen. Wat zijt ge dan wèl? De reden van uw komst, meneer? Wat moet ik tegen de dokter zeggen?

EMMANUEL Voorlopig niets. Ik regel het wel.

LIZA Pardon, ik regel het. Voor wie de dokter wil spreken, is Liza Yuiper -dat ben ik, meneer - niet te passeren.

EMANUEL Ik maak graag gebruik van uw diensten. Daar gaat het niet om.

LIZA Waar gaat het dan wèl om, meneer?

EMANUEL Dat wéét ge.

LIZA Ik, meneer?

EMANUEL (knikt)

LIZA (verbaasd) Wéét ik het?

EMANUEL Jazeker.

LIZA Ook als ik het niet weet, wéét ik het?

EMANUEL Ge schijnt het alleen maar niet te weten.

LIZA O! ik hè... schijn het niet te weten? Goed, goedgoedgoed, meneer, ik weet dus niet eens wat ik weet. Ik ben geen van de slimste, allee. Maar wát ik niet schijn te weten, zult gij mi toch es moeten uitleggen. (kijkt naar Emanuel die haar op zijn beurt innemend aankijkt; hoe langer hoe minder op naar gemak, wijzend naar Desimpel) Desimpel, heet mij. Louis Desimpel. We zijn hier in de Sarma. 'Louis van de Sarma', zeggen ze. Zo is ik best gekend. Onlangs zijn vrouw verloren. Gebakt van een auto. Blijven zitten met drie kinderen en 't in zijn kop gestoken. (Desimpel staart wezenloos voor zich uit) Terribel. Wreed. (in een zwijgen) Hebt ge een afspraak met de dokter, meneer?

EMANUEL Nee.

LIZA De dokter ontvangt alleen op afspraak.

EMANUEL Ik ben geen patiënt van hem.

LIZA Geen voyageur? Niet ziek? Dan versta ik niet wat ge hier komt doen.

EMANUEL Dat komt wel.

LIZA Wát?

EMANUEL Dat ge het oegrijpt.

(Stilte. Liza, kennelijk in de war, gaat geforceerd aan het werk met de stoffen, houdt er ineens mee op; onderzoekende blik op Emanuel)

LIZA Hier klopt iets niet.

EMANUEL (kijkt Liza aan)

LIZA Er klopt iets niet met u. Of...(in gedachten, voor zichzelf: met klopt... wèl. Wie zijt ge, meneer?

EMMANUEL Ik ben voor u geen onbekende.

LIZA Nee?

EMMANUEL Nee. (kijkt op een manier naar Liza, die haar treft)

LIZA Hoe heet ge?

EMMANUEL Emanuel.

LIZA ... Ik heet Liza. Maar ochgodja, dat zei ik al. Liza Kuiper zei ik.

EMMANUEL (knikt instemmend)

LIZA (van de ene verwondering in de andere vallend) Wist ge hoe ik heet?

EMMANUEL Ik ken u.

LIZA Bij?

EMMANUEL (knikt)

LIZA Ik zag u nog nooit.

EMMANUEL Denkt ge dat? Ge heet me al ontmoet.

LIZA ...Ik?

EMMANUEL Ge hebt mij al meer dan eens ontmoet in uw leven.

LIZA (ontzucht) Ik heb u...? Daar moet ik es over nadenken: ik ben u al meer dan eens tegengekomen in mijn leven en ik... wee het niet. Dat wil met andere woorden zeggen, dat ik er niet go meer bij ben, dat er (tikt met wijsvinger op naar slaap) wat napert in mijn bovenkamer. (plots ongerust) En ik mij ook door dokter Fiek zou moeten laten onderzoeken? (protesteert heftig) Al wat ge wilt, maar dat niet hè, meneer. Ik ben er nog goed bij. Er nog heel goed bij, al zeg ik het zelf. (een innemende, ontwapenende blik van Emanuel en Liza bedaart ineens, voelt zich gegeneerd over haar uitval, praat over wat anders) Het is maar, mijn man is mekanieker. Zijn is genaald en oinnengeraakt bij het spoor. Ik verdien wat bij met mijn job hier en ik heb een goed mishouden, meneer. Ernest en ik zijn kontent met malkear en met ons twee kinderen. Twee kinderen hebben we, meneer Anita, vijftien en Ignace, twaalf.

EMMANUEL Ge hebt twee lieve kinderen.

LIZA Diè kent ge toch niet?

EMMANUEL Ik ken ze heel goed.

LIZA En mijn man, Ernest Snel?

EMMANUEL Hem ken ik ook.

(Stilte)

LIZA (ten einde raad) Desimpel daar, kent ge die?

EMMANUEL Ja.

LIZA Kent hij ù?

EMMANUEL Jazeker.

LIZA (tot Desimpel) Louis. (Desimpel reageert niet; roept) Louis!

DESIMPEL (wendt langzaam het hoofd naar Liza)

LIZA (wijzend naar Emanuel) Kent ge die meneer? (Desimpel kijkt in de richting die Liza aanwijst) Of ge die meneer daar kent?

DESIMPEL (bemerkt blijkbaar niemand, wendt het hoofd af)

EMMANUEL (tot Liza) Hij ziet mij niet.

LIZA Ceioeioei! u niet eens meer zien zitten, allee? Nu ook al ge mensen meer zien. Is hij al zover gezet? (aewarige blik op Desimpel) Louis toch.

EMMANUEL Ook als hij niet ziek was, zou hij mi niet zien.

LIZA (grote ogen) Wwàt, meneer?

EMMANUEL Ook dan zou hij mij niet zien.

LIZA Néé?

EMMANUEL Nee.

LIZA En... ik zie u wèl?

EMMANUEL Dat is toch zo?

LIZA Wàt?

EMMANUEL Dat ge mij ziet?

LIZA (heeft moeite om het te verwerken) Ja, jaja. En als ge uw eigen ogen niet meer zoudt mogen geloven? (zinkt verbluft in een stoel neer) En de... dokter als hij oinnékomt? Zal diè u zien?

EMMANUEL Nee.

LIZA (schrikt) Nee?

EMMANUEL Ook hij zal mij niet zien.

LIZA Terwijl ge daar permanentelijk zit, zal hij u niet zien?

EMMANUEL Nee.

LIZA ... In zijn eigen huis ziet de dokter u niet?

EMMANUEL Gij alleen ziet mij.

LIZA Ik? Maar een doodsimpel mens? Maar een kuisvrouw, allee?

EMMANUEL Het is een mij welgevallig leven, dat van de nederigheit en de eenvoud en zó het leven lief te hebben. Het is het voorrecht van iemand zoals gij mij te zien.

LIZA (hapt naar adem, maakt een knoop van haar jurk los, wuift zich met de hand koelte toe) Godnemelalmachtig! wat overkomt mij? Ik alleen zie u? Maar dat is dan een... wonder? Een mirakel, allee?

EMMANUEL zo kunt ge het noemen.

LIZA Een mirakel? Is het een...? (stokt; grote, verbaasde ogen op Emmanuel. Er gaat haar ineens een licht op) Eh,... GOD! Dan zijt gij... God?

EMMANUEL Ja.

LIZA ... Jjjjjja?

EMMANUEL Ik ben God.

LIZA Dan... (kijkt naar ogen uit)

EMMANUEL Zeg maar.

LIZA ... BESPRAAT gij echt?

EMMANUEL Zoals ge ziet.

LIZA Ja, maar... (houdt haar woorden in)

EMMANUEL Twijfelt ge aan mijn bestaan?

LIZA Ik nu niet zoveel. Maar wat hoort ge allemaal niet: God is dood. Er is geen God. God bestaat niet. En van die dingen meet. (kijkt Emmanuel steeds verbaasd aan, slaat vlug een kruis)

EMMANUEL Er doet op de wereld nogal wat de ronde over mij. Het komt omdat de mensen mij niet voldoende kennen.

LILIA En daar ben ik bij. (op verontschuldigende toon) Al wat ik van de religie weet, is van Adam en Eva in 't aards paradijs. Van Mozes met zijn stenen tafelen. En van David en Iot en die mannen, ik heb daar in een boekje van de Jenova's over gelezen. Voor de rest deed ik mijn plechtige communie, dat wèl. En ik heb voor de kerk getrouwd. Maar dat is ook alles. En mijn man, van gelijke. Ge weet, de meeste mannen zijn niet kerkachtig. Het werk, de zorgen met de kinderen en al die andere ambas rond u oren. En met de religie zit ge zo niet in uw kop. Daarom geen kwaje wil, maar hoe gaat dat.

EMMANUEL Ge doet uw best om uw leven de moeite waard te maken en dat is al heel wat. Ge verricht uw werk zoals het hoort. Ge zit ver van kontrare met uw medemensen, vooral met de lijdende evemens.

LILIA Ja hè, meneer. De dokter hier is van mij wreed kontent. Ge moogt het hem vragen. En mijn man is nogal gezien bij 't spoor. En ja: Ernest en ik zouden nog geen vlieg kwaad doen. En van de kinderen hebben we ook geen klagen. Allee, tot nogtoe niet. Wat uw kinderen hebt ge de dag van vandaag niet in uw handen. Ge weet nooit bij wie ze vallen en wat er mee gebeurt. (denkt ineens aan iets) Maar hoe is dat nu met uw naam? Hebt ge niet gezegd dat ge Emmanuel heet? Hoe zit dat dan met God?

EMMANUEL God en Emmanuel is hetzelfde. Emmanuel betekent: God-mens.

LILIA Met ons? Met wie?

EMMANUEL Met de mensen.

LILIA Ook met mij?

EMMANUEL Zeker met u.

LILIA En met de dokter hier? Hij is zo een beetje, allee, gelijk als we zeggen een framasson die u liever verloren heeft als gevonden. Zijt ge ook met hem?

EMMANUEL Ik sluit niemand uit. Ik ben een van u. Van u allemaal.

LILIA (kan er olijkbaar niet goed bij) O! na ja, zó zit dat. (na een zwijgen en het te hebben overwogen) Hewel, met een gezegd gelijk het ander, dan zijt ge voor een God ver van kontrare.

EMMANUEL Ik zei het al: ik ben een van u.

LILIA Ja, maar van de andere kant: tóen God, zoals ge zegt. Emmanuel of wat ook, het draait met u algelijk op God uit. 't Is al

God wat er aan u is. (neemt Emmanuel onderzoekend op) Hoewel.
(houdt haar woorden in)

EMMANUEL Zeg het maar.

LIZA Welja, als ge nu nog een baard had en lang haar. En een
kleed en een mantel aan, zoals we dat van God gewoon zijn.
Maar ge zijt precies gekleed gelijk een ander.

EMMANUEL (lacht) Kleren zijn mij geen zorg. Van wat ik aantrek,
is het eenvoudigste goed genoeg.

LIZA Alhoewel dat ze zeggen: de kleren maken de man.

EMMANUEL Uiterlijk. Kleren geven nogal eens een vals beeld van
de man. En van de vrouw.

LIZA Voor zoveel de vrouwen de dag van vandaag nog kleren aan
hebben.

EMMANUEL Ook al. Maar dat is dan een heel ander beeld. En een
ander kapittel.

LIZA Als ge 't maar weet. Neem de tv, allee: ge ziet beken niet
anders meer als blo... (denkt er ineens aan, verlegen) ik wou
bijna zeggen: blote vrouwen. Maar dat zijn geen dingen om met
u over te handelen.

EMMANUEL Niets menselijks is op zichzelf slecht. En zeker de
vrouw niet zoals ze geschapen is. Integendeel. Maar iets ligt
daarbij op mijn maag.

LIZA En dat is?

EMMANUEL Het kwaad in de wereld. Dat zit mij lelijk dwars.

LIZA Ja vaneigen, dat versta ik, dat ge daar als God niet moet
van weten. Hoewel daar tegenwoordig ook niet veel meer naar
gezien wordt. Want er gebeurt nogal wat. Zie rond u, wat ste-
ken ze allemaal niet uit. Om er zelf beschaamd over te zijn.
En wat is't alle dagen niet op de tv: aanslagen, overvallen,
oproer, moorden, branden. Ge ziet niet anders in 't journaal,
zodat uw kop er vantijd zeer van doet. En dan zijn er die
zeggen dat het de gang van de wereld is, dat het altijd zo ge-
weest is en dat er eigenlijk geen kwaad bestaat.

EMMANUEL Het komt erop aan, het geweten van de mensen wakker te
schudden, hun weer het besef van goed en kwaad bij te brengen.

Daarom ben ik in deze wereld. En is Gods menselijkheid u verschenen.

LIZA Ja, dat zie ik. Ik zie het maar al te goed. En hoe moet ik u nu eigenlijk aanspreken? Tot nu toe heb ik altijd 'meneer' gezegd. Want "God" dat zegt ge zomaar niet tegen iemand, hij mag het dan nog zijn. Ge kunt toch niet zeggen: kom binnen, God. Zet u, God. Goed weer vandaag hè, God? Dat gaat niet.

EMMANUEL Jeg maar Emmanuel.

LIZA Ik ben nog het meest op mijn gemak met "meneer" tegen u te zeggen.

EMMANUEL Dat zegt ge dan maar.

LIZA Allee, 't valt mee. Voor God te zijn, zijt ge nog geen moeilijke. (in de spreekkamer van de dokter gaat de bel) Een moment. Ik moet er een buiten laten. (af. Keert na enkele ogenblikken met de dokter terug)

DOKTER (neerblik op Desimpel, tot Liza) Laat hem binnenkomen. Hij is de voorlaatste?

LIZA 't Is te zeggen, er is nog iemand, dokter.

DOKTER Wie?

LIZA (wijzend naar Emmanuel) Iemand, die u wenst te spreken.

DOKTER (niemand bemerkend) Waar?

EMMANUEL (tot Liza) Hij ziet en hoort mij niet.

LIZA (verbouwereerd) O! O ja, 't is waar. Je hebt het mij gezegd dat de dokter u niet zou zien. 't Was uit mijn gedacht gegaan.

DOKTER (tot Liza, even fronsend) Wat betekent dat?

LIZA Wat net...? Ja, ik... weet het niet, dokter.

DOKTER (ambtshalve in het geval geïnteresseerd) Ge schijnt het wél te weten.

LIZA Wát, dokter?

DOKTER (wijst in de richting van Emmanuel). Je zegt dat daar iemand zit.

LIZA Dat is ook zo.

DOKTER Ik zie niemand.

LIZA Ik wèl, dokter.

DOKTER Wie ziet ge?

LIZA Gggo... allee, meneer Emmanuel.

DOKTER (wijzend naar de stoel) Dààr? Op diè stoel?

LIZA Jà.

DOKTER (na Liza te heoben geobserveerd) Breng Desimpel binnen.
(af)

(Liza leidt Desimpel naar de spreekkamer. Ze verdwijnt even,
komt terug)

LIZA (onthutst) En nu? Als Desimpel weg is, moet ik bij de dokter
heeft hij gezegd.

EMMANUEL Dat doet ge dan.

LIZA Daar steekt wat achter.

EMMANUEL Maak u geen zorgen.

LIZA Ja, maar zoals de dokter mij bekeek. Juist zoals hij zijn
zieken bekijkt. Er staat mij wat te wachten. Een onderzoek.
Wat moet ik doen, allee?

EMMANUEL Rustig blijven. U niet opwinden.

LIZA Ge hebt schoon klappen, meneer. Maar ik sta ervoor. De dokter
zal mij nogal es op de rooster leggen. En wat moet ik antwoorde

EMMANUEL De waarheid.

LIZA Dat ik u gezien heb?

EMMANUEL Dat is toch zo.

LIZA En zeggen dat ge God zijt?

EMMANUEL Waarom niet? Ik oen act.

LIZA De dokter zal het niet willen weten. Hij is van een heel an-
der gedacht.

EMMANUEL Geen mens weet van een ander, wàt hij in de grond is.

LIZA En gij weet net wèl?

EMMANUEL Niets is mij onbekend of veroorgen.

LIZA Ja, maar daarmee zie ik er nog niet klaar in. En één ding is
zeker: ik trek wat over mijn kop. Er komt ambras van. Ik zag he

al aan de manier waarop de dokter naar mij keek, omdat hij u niet zag zitten en ik wèl. Als hij maar niet denkt dat ik (wij vinger op slaap) hier vanbinnen een vijs los heb. Of ze alle vijf los heb. En wie weet wat ze dan met mij doen. Het zou de eerste keer niet zijn, dat z'er een van hier recht naar 't zot huis voeren. (denkt insens aan iets) Of 't ware...?

EMANUEL (schudt even met het hoofd)

LIZA Ge weet al wat ik ga zeggen?

EMANUEL Ik luister.

LIZA Welja, dat gij het de dokter aan 't verstand zoudt brengen. Met een wonder of zo.

EMANUEL (kijkt ernstig naar Liza)

LIZA (niet op haar gemak) 't Is gelijk ik zeg, door een mirakel, allee. Ge hebt er al een gedaan: de dokter die u niet zag en ik wèl.

EMANUEL De mensen moeten het altijd maar van mirakelen hebben. Vooral als ze in de penarie zitten. 't Is dan: God, waar zijt ge, doe eens een mirakel. En een beetje rap... Maar goed, het gaat hier om een situatie waar ge door mij in terechtgekomen zijt. We zien dan wel.

LIZA En ja, 't is waar ook, nog iets: hoe gaat mijn man dat opnemen? En de kinderen? Mag ik zeggen dat ik u gezien heb? Want word gewaar dat ik het niet zal kunnen verzwijgen.

EMANUEL zeg verust tegen uw man, uw familie en tegen al wie hehoren wil, dat ge mij gezien hebt en dat ik echt besta. Het is de opdracht die ik u geef en het is ook de reden van mijn kom bij u.

LIZA Waarom juist bij mij?

EMANUEL Ik heb er u voor uitverkoren.

LIZA ... Mij?

EMANUEL (knikt naar glimlachend toe)

LIZA Hewel, merci. Ben ik dan zoiets bijzonders? Ik, een doodsi pel mens. Een werkvrouw, allee. Wie had dat gedacht?

EMANUEL (opstaand) Gods inzichten zijn niet te doorgronden.

LIZA Ja, dat zal wel. Ik zal er in alle geval niet veel van voorvertellen.

EMMANUEL Zo, het beste.

LIZA Het beste? Dat is af te wachten hè, meneer. Want hoe gaat dat aflopen? Allee, tegen de mensen zeggen dat ge... God gezien hebt? Het eens voor de lol zeggen, ja. Maar als het ècht is? Dat gaat nogal een slag geven.

EMMANUEL Vrees niet.

LIZA Niet vrezen? De schrik zit er bij mij al in, meneer. En hoe zie ik u nog weer?

EMMANUEL Ik kom terug.

LIZA Hiër?

EMMANUEL Hiër, ja. Ik vraag niet beter dan bij de mensen te zijn (knikt Liza bemoedigend toe) Tot ziens. (af)

LIZA (als Emmanuel reeds verdwenen is) Tot hè... ziens. (na er een tijd perplex te hebben gestaan) Wat een mens allemaal tegenkomen (staat in gedachten verzonken, als de bel gaat. Liza verdwijnt even, komt terug, zakt ontdaan in een stoel neer. De dokter komt binnen)

DOKTER Wel?

LIZA Wat, meneer?

DOKTER Ik zei u naar mijn spreekkamer te komen. En ge zit hier?

LIZA En met reden.

DOKTER Hoezo?

LIZA Ik ben niet ziek.

DOKTER Dat beweert ik ook niet.

LIZA Dan moet ik ook niet in uw spreekkamer komen.

DOKTER Ik moet u enkele vragen stellen.

LIZA (paniekerig) Al wat ge wilt, maar dat niet. (wijst naar haar voorhoofd) Ik ben er goed bij, meneer. Nog heel goed bij. Ik ben al zolang bij u in dienst en heb ik al één steek laten vallen? Hebt ge al ondervonden dat ik doorsla? Ge hebt mij gezegd, ja, hoe was dat ook weer? (denkt erover na) Welja, dat ik altijd goed gezind ben bij mijn positieven ben. En dat het een goede invloed heeft op uw klanten.

DOKTER Patiënten.

LIZA Hewel ja, ik vergeet dat altijd weer.

DOKTER Het is zo, dat ge door uw opgeruimd karakter een goede invloed uitoefent op mijn patiënten. Maar wat was dat, toen ik Desimpel kwam halen. Wat betekent dat?

LIZA Dat hebt ge mij al gevraagd, dokter. Als hij hier was.

DOKTER Hij? Wie?

LIZA (aarzelt te antwoorden)

DOKTER Wel, wie was het?

LIZA... God.

DOKTER Wwie, zegt ge?

LIZA Ik zei het toch: God.

DOKTER (behandelt Liza van nu af als patiënte) Ge noemde een andere naam.

LIZA Ja: Emmanuel.

DOKTER Dat is niet hetzelfde.

LIZA God en Emmanuel is hetzelfde.

DOKTER Wie zegt dat?

LIZA Meneer Emmanuel. Allee, God. Emmanuel betekent: God-met-ons

DOKTER Met ò?

LIZA Met mij. En ook met ò, heeft hij gezegd. Met alle mensen. Meneer Emmanuel zei dat hij niemand uitsluit.

DOKTER Het zal wel met ò zijn. Gij zaagt hem zogezegd zitten. Ik niet.

LIZA Zogezegd? Wat gij ziet of niet ziet, weet ik niet, dokter. Maar ik zag hem (wijst naar de stoel) daar zitten. Zo goed als ik u daar nu zie staan.

DOKTER Hoe zag hij er uit?

LIZA (aarzelig) Jjja...

DOKTER Als ge hem gezien hebt, weet ge toch hoe hij eruitzag?

LIZA Als een man van rond de dertig.

DOKTER Hoe was hij gekleed?